

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Magnificentia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

lamitates ingruant animi tranquillitatem intra se reconditam habet. At in rebus aduersis aliena consolatione opus habere, animi tranquillitatis modum excedit. Phavorin.

Viros fortes, magnanimos esse eosdem volumus veritatis amicos, minime fallaces. Cic. 1. Offic.

Ad magnanimum pertinet neque perturbationi animi neque hominis, neque fortunae succumbere. ibid.

Ad magnanimum pertinet ea quae videntur acerba, ita ferre, vt nihil a statu naturae discedat, nihil a dignitate sapientis. ibid.

Magnanimitas est virtus spontanea difficilium aggressio, & rationabilis. ibid.

Si magnanimus fueris, nunquam indicabis tibi contumeliam fieri. De inimico dices, non nocuit mihi, sed animum nocendi habuit, & quum illum in potestate tua videris, vindictam putabis non vindicare potuisse. Scito enim, magnum & honestum vindictae esse genus, ignoscere. Sen. 4. de virtutib.

Magnanimitas autem si ultra modum suum extollat, faciet virum minorem, inflatum, turbidum, & iniquitatum, & in quascurque excellentias ditorum atque factorum neglecta honestate festinum, qui momentis omnibus supercilia suberigens, vt bestiarum inquietas, excitat, alium ferit, alium fugat: sed talis aut miserum appetit finem, aut ærumnosam sui memoriam relinquit. Mensura ergo magnanimitatis est, nec timidum esse hominem, nec audacem. ibid.

Eris magnanimus, pericula si non appetas vt temerarius, nec formides vt timidus. Nam timidum non facit animum, nisi reprehensibilis vite conscientia. ibid.

Magnitudo animi, si a communitate humana sit remota, feritas quaedam est & immanitas. ibid.

Pauper siam, inter plures ero: exul siam, me natum putabo, quo mittat. Non sum vni angulo natus, patria mea totius huius mundi est. in epist.

Magnanimo nihil est magnum. Stilpo Philosophus capta patria, amisso rerum, &c. Ecce vir fortis & strenuus ipsam sui hostis victoriam vicit. Facilius est rotam gentem, quam magnanimum vincere. epist. 23.

Magnanimo est magna contemnere & mediocria malle, quam nimia. epist. 37.

Animum excellentem, moderatum, omnia tanquam maiora transeantem, quicquid timemus optamusque, ridentem celestis potentia agit. Non potest res tanta sine adminiculo numinis stare: quemadmodum radii Solis contingunt quidem terram, sed ibi sunt vide mittantur: sic animus magnus ac facer conuersatur quidem nobiscum, sed hæret origini suae. epist. quadrages.

Animus intuentus, vt pariter fugiendum, ac petendum, non ex opinione, sed ex natura pretia rebus imponens, asperis blandisque pariter inuictus, neutri se fortunæ submittens: supra omnia quae contingunt, acciduntque emiens, imperturbatus, intrepidus, quem nulla vis frangit, quem non attollant fortuita, nec deprimat: talis animus virtus est. hæc est eius facies. epist. 66.

Magnanimo de rebus magnis iudicandum est: fortunatior est qui omnia rerum diuersarum onera rigida ceruice sustollit, eo supra fortunam extat. Non mirum est in tranquillitate non concuti, sed lud mirare, ibi extollit aliquem, vbi omnes deprimuntur: ibi stare, vbi omnes iacent. ibid.

Magnanimus stat rectus sub quolibet pondere, nulla illum res minorem facit, nihil illi eorum, quae ferenda sunt, displicet: quidquid cadere in hominem potest, in se accidisse non queritur, vires suas nouit, vincit virtute fortunam. epist. 71.

Nihil magnum est in rebus humanis, nisi animum magna despiciens. in epist.

Proprium est magnanimitatis veræ non sentire se percussum. In magnis enim fera magna ad latratum canum lenta respicit.

§ APOPTHEGMATA.

Democritus se felicitatis, quid esset magnanimitas? respondit, Leuiter seire frustrationem. Stob. ser. 106.

Socrates, Quidam ei cum alio quodam colloquente filium eius mortuum esse nuncupauit, ille vero colloquio absoluto, Nunc, inquit, abeamus. Sophronici funus curaturus. eod. serm.

Diogenes aduersus quibusdam casibus pressus, dixit, Euge o fortuna! tu viriliter mihi præ es. eod. serm.

Phavorinus dicebat, virum in vera magnanimitate & philosophia educatum, antequam calamitates ingruant, animi tranquillitatem intra se reconditam habere. At inquit, in rebus aduersis aliena consolatione opus habere, id tranquillitatis animi modum excedit. ibid.

Xenippe de Socrate matro suo dicebat, cum infinitæ mutationes & Reipubl. & ipsos occupassent, in omnibus similem se vidisse Socratis vultum & exentris domo, & domum redeuntis. Ad omnia enim concinnus & magnanimus erat quamobrem nihil vnquam in psum tristitia affecit. Stob.

Anonymus, Magnanimus est, inquit, qui omnia facile fert: pusillanimus vero, qui ne parua quidem. Stob. serm. 7.

Epictetus dicebat esse quosdam leuiter magnanimos, quosdam quille facerent absque iracundia: noui æque magna æque iracundia hementer impetuosi & iracundi. Arrian. in differ.

Turpius est amittere possessa antea quam non potui quaerere, non tenueris, & conuenit aduersus hostes ire, non tantum in animo, sed etiam elato. Nam & timidi gloriari possunt in ratione confidunt, & in quibus casidatæ fortunæ quæque denria tamen prospicit diffimiles casus audiendi, nec concussur, quæ est fallax, sed consilio mouetur, quod inuictum vrorumque potentia. Thucyd. lib. 2.

Non socordiam timoremve infert, cogitatione versatæ, oportet modum præsentibus rebus vtendum sit, sed grauiter. Et ad quæ tuetur omnino, vt iure audere omnia queas tanquam non in pitein fortunam euectus. Agath. his. lib. 5.

Animi promptitudinem tandiu profuturam esse exitum magna laude dignam, quandiu moderata est, nec in elatione quæ possidentibus. Nam & bona omnia cum nimia licentia, in verti consueuerunt. Procop. de bel. Goth. lib. 2.

Excellentibus ingenis citius defuerit, quæ citius rogatur, quæ hostem superent. Liv. Decad. 1. lib. 2.

Maximo cuique id accideret, animo certum habeo, vt se non præsentibus modo, sed cum omnis æui claris viris compararet. Decad. 3. lib. 8.

Secundæ res ingenio modico & submisso prædico, vt magni sibi videantur, cristasque erigant, cum excelsis constitutis cernunt: vera animi magnitudo & constantia non aduersis ferendis emendandisque casibus eluceat. Plutar. in mense.

Facilia ex difficilissimi animi magnitudo reddit. Cassiod. in Gall.

Multum est hominibus præditi in animi firmitudine. idem de bel. Gaul.

Roma a Gallis capta C. Atilius barbam suam permutatis se seipionem vehementer ictu capiti inflixit, eique propter dolorem se occidendum rienti cupidius corpus obtulit. Capi ergo non seuit, patientia dedecus ignorat. Fortunæ succumbere tribus omni fato, noua & speciosa genera interius excogitat, si quæ interit, qui sic extinguitur. Val. Max. lib. 6. c. 2.

§ EXEMPLA BIBLICA.

Magnanimitas suadet. Exemplis: Elisei ad Regem Iordanis Reg. 3. v. 13. 14. Azaræ Sacerdotibus, & cum eo octoginta virorum fortissimorum ad Oziam Regem, 2. Paral. 36. 18. Nebemæ, 2. Reg. 2. 20. & 6. 11. Elther. Esth. 4. 16. Iohannis Baptiste, Matth. 23. 7. & 24. Marc. 6. 8. Luc. 3. 7. Discipulorum Iohannis 9. 19. Iosephi Iordanis Marc. 15. v. 43. Luc. 23. 52. Cecei nati, Ionn. 9. 30. Petri & Iohannis, Act. 21. Stephani, 7. 51. Pauli, 13. v. 10. & 21. 9. 15.

§ HISTORICA EXEMPLA.

Fuisse Cyrus Persarum Rex ita comparatus a natura perhibetur, vt & forma pulcherrimus, animo humanissimus, & diceretur, scendique honores cupidissimus esset: adeoque nullum non rem perferret, nullum non periculum laudis gratia sustineret. Ioseph. de iustit. Cyri lib. 1.

Masaruum iurricem fuisse Ephemum sponsum, quod plebs eius quæ eruditione sua clarum sunt consecuti nomen, & fortis naturalis spe, ingenii sui monumenta ad pastores transmiserunt. Ioseph. de iustit. Cyri lib. 1.

Alexander etiam puer agilis cum foret ac velox, ante ad currendum ludis Olympiæ stadium excitaretur: sane, quæ reges habiturus sim aduersarios. Plur. in Regum apoph.

Vide tit. Constantia, Fortitudo, Prædemia.

Magnificencia.

§ DEFINITIO. ET ETYMOL.

Magnificencia, Græce μεγαλοπρεπεια, & μεγαλοπρεπεια, Hebr. Guedhulab, à verbo Guedhab, magnificatus est. Est autem Magnificencia virtus magnitudinis sumptum effectiua, cuius contrarium modicitas, seu parsimonia dicitur. lib. 1. Rhet.

Magnificencia est virtus factiua magnorum, & est virtus generalis, si sumatur facere communiter, scilicet pro omni opere: à se proprie, scilicet pro operatione exteriori, est virtus specialis. Thon. sec. Ser. 4. 134. art. 1.

Magnificencia est rerum magnarum excellentiam cum animi ampla quadam & splendida propositione agitatio, atque administratione ipsa in sumptibus, vt Aristoteles cenet. Cuius extrema Luxuria & Parsitas, nisi quod Parsitas aliquando dicitur.

PC

POLY

